

Folkeskoler, og som formodentlig maa have bygget paa den Undervisning, de har faaet der. Jeg synes, at det tyder paa, at Undervisningen dog ikke er saa ringe, som man undertiden vil gøre den til, og jeg synes ogsaa, at vi deraf ser, at vor Læreruddannelse ikke er saadan helt at foragte. En anden Ting, jeg vil nævne, er, at man ikke nu er saa ivrig efter at tage Studenter eller Kandidater til at være Lærere ved vore Folkeskoler; som Regel tager man Seminarister, og jeg tror, at man gør det med Rette. Der er nu for ganske nylig afholdt en Prøve omkring i vore Skoler — det har staaet i Aviserne netop i disse Dage —, og denne Prøve har givet det Resultat, at Undervisningen i Købstadskolerne gennemgaaende ikke er saa lidt ringere end den i Landsby-skolerne. Jeg synes, at det er ret mærkeligt, da vi ved, at de Lærere, der sidder i Købstadskolerne, som Regel har større Kundskaber end de, der sidder i Landsbyskolerne, og jeg synes ikke, at det viser i Retning af, at det gælder for en Lærer om at være en lærd Mand for at kunne undervise Børnene. Nej, det gælder meget mere om, at han er en Pædagog, har Forstand paa at undervise Børnene, og det følges just ikke altid med Lærdommen.

Men hvorfra kommer saa det Krav om en forbedret Seminarieundervisning? Den højtærede Kultusminister sagde, at det kom baade ude fra Befolkningen og her inde fra Rigsdagen. Jeg vil nu sige, at jeg tror ikke, at det — i alle Tilfælde ikke i ret stærk Grad — kommer fra Befolkningen, den Befolkning, som jo dog skal bruge Lærerne. Jeg taler nu ikke om de Mennesker, som ikke skænker Skolen en Tanke, det er der jo mange, der ikke gør, det vil jeg indrømme, men jeg tror, at der er mange flere, der tænker paa Skolen, end man er tilbøjelig til at mene. Naar Forældre sender deres Børn i Skole, saa følger alle vistnok Børnene med mange Tanker, baade naar de er paa Skolevejen, og naar de sidder i Skolen. Jeg tror nærmest, at det er Lærerne selv, der har begyndt at stille Krav om mere Uddannelse. Dersom jeg troede, at det var, fordi de følte, at de havde for faa Kundskaber til at undervise Børnene, ja, saa vilde jeg bøje mig derfor. Det tror jeg nu ikke er Tilfældet, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at den Kundskabsmasse, som vore Lærere har, er tilstrækkelig til at give Eleverne de Kundskaber, de kan bruge. Jeg tror, at Lærerne kan gøre god Fyldest med deres Undervisning, som Forholdene nu er. Hvorfor har nu en Del Lærere begyndt at kræve mere Uddannelse? Der har

været noget om, at man har sagt, at Seminaristerne var saadanne halvdannede Mennesker, og det kan jo gerne være, at de ikke er saa dannede som visse andre. Det tror jeg undertiden har trykket nogle Lærere. Vi kender Udtrykket fra gamle Dage om „de halvstuderede Røvere“, og det skulde jo være Seminaristerne. Jeg ved nu ikke, om de helstuderede Røvere er saa meget bedre. Tiden kræver mere Kundskab, siger man, ja, det indrømmer jeg, det er selvfølgelig, Kundskab er jo Magt, men man kan undertiden købe Guld vel dyrt, og det er ikke altid Lærdommen, der just giver de dygtigste Mænd ude i det praktiske Liv. De, der gør det store Arbejde i Handel og Industri, Landbrug o. s. v., er ganske sikkert ikke Folk med store teoretiske Kundskaber. Det er meget snarere Mænd med haarde Næver og med gode Hjerner. Hvor høj Pris jeg saa end sætter paa Kundskaber — og det er noget, vi Rigsdagsmænd kan snakke med om, for vi føler jo nok, at det er smaat bevendt med de Kundskaber, vi har, naar vi skal behandle de mange Sager herinde —, saa tror jeg alligevel, at der er blevet raabt vel højt op om Kundskaber ogsaa — og især af vore Lærere. Jeg er bange for, at Lærerne undertiden tager fejl. Naar der er et og andet, der ikke arter sig for dem, som de gerne vilde have det, saa skyder de Skylden paa Uddannelsen i Stedet for, at Skylden ligger et helt andet Sted: hos dem selv, i manglende Udvikling og Forstaaelse af deres Gerning. Det er for øvrigt ikke noget, der gælder Lærerne alene, det gælder vist alle Steder, at naar man ikke rigtig kan magte det, man har med at gøre, skyder man Skylden over paa Uddannelsen og tænker ikke paa, at man selv har en ganske væsentlig Del af Skylden.

Man er endog gaaet saa vidt, at man har forlangt, at Folk skulde have Studentereksamen for at kunne optages paa et Seminarium. Der er særlig et Krav, der ret ofte er blevet stillet, nemlig at Sprogundervisning skulde indføres paa Seminarierne. Jeg antager, at der har foresvævet de Mennesker, der har stillet dette Krav, noget om, at de af andre Folk vilde blive betragtet som mere dannede, naar de kunde lidt Sprog. Jeg ved nu ikke, om f. Eks. en Jernbancelev eller alle de mange Præliminarister, der er, med nogen Grund vil mene, at de er mere dannede end en Lærer. Det er ogsaa blevet sagt, at af Hensyn til Mellemskolen burde vore Lærere absolut uddannes i Sprog. Jeg synes nu heller ikke, at det er nødvendigt af den Grund. Den Mellem-skole har for Resten gjort os Fortræd nok, jeg er ikke meget begejstret for Mellem-